

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums
2017. gada 27. februāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 063/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 063/02	Lieta C-128/15: Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 11. janvāra spriedums – Spānijas Karaliste/Eiropas Savienības Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Zveja — Regula (ES) Nr. 1380/2013 — Regula (ES) Nr. 1367/2014 — Spēkā esamība — Zvejas iespējas — Piesardzīga pieeja — Zvejas darbību relatīvas stabilitātes princips — Samērīguma princips — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Strupdeguna garaste un ziemeļu makrūzvis	2
---------------	--	---

2017/C 063/03	Lieta C-289/15: Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 11. janvāra spriedums (<i>Krajský súd v Prešove</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret <i>Jozef Grundza</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2008/909/TI — 7. pants — Abpusējas sodāmības nosacījums — 9. pants — Neatzīšanas un neizpildes pamati, kas izriet no abpusējas sodāmības neesamības — Izpildes valsts valstspiederīgais, kas notiesāts sprieduma valstī par valsts iestādes lēmuma neievērošanu	2
---------------	--	---

2017/C 063/04	Lieta C-411/15 P: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 12. janvāra spriedums – <i>Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR)</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Dzīvnieku barībai paredzētu fosfātu Eiropas tirgus — Tirdzniecības kvotu piešķiršana, cenu un tirdzniecības nosacījumu saskaņošana un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Prasītāju izstāšanās no izlīguma procedūras — Neierobežota kompetence — Tiesiskās palāvas aizsardzības un vienlīdzīgas attieksmes principi — Saprātīgs tiesvedības ilgums	3
2017/C 063/05	Lieta C-491/15 P: Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 11. janvāra spriedums – <i>Rainer Typke</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Piekļuve iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 3. pants — Dokumenta jēdziens — 2. panta 3. punkts — Iestādes rīcībā esoši dokumenti — Datubāzē ietvertas informācijas kvalifikācija — Pienākums izveidot nepastāvošu dokumentu — Neesamība — Pastāvoši dokumenti, kuri var tikt iegūti no datubāzes	4
2017/C 063/06	Apvienotās lietas no C-568/14 līdz C-570/14: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 26. oktobra rīkojums (<i>Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ismael Fernández Oliva/Caixabank SA</i> (C-568/14), <i>Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia/Catalunya Banc SA</i> (C-569/14), <i>Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales/Banco Popular Español SA</i> (C-570/14) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 93/13/EEK — Tiesas Reglamenta 99. pants — Pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju noslēgti līgumi — Hipotekāro aizdevumu līgumi — Noteikums par procentu likmes minimumu — Kolektīvā tiesvedība — Individuālā tiesvedība par to pašu priekšmetu — Pagaidu pasākumi	4
2017/C 063/07	Lieta C-446/15: Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums (<i>Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Signum Alfa Sped Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Atteikums — Rēķina izrakstītājs, kurš netiek uzskatīts par patieso rēķinā norādīto pakalpojumu sniedzēju — Nodokļu maksātājam noteikts pārbaudes pienākums	5
2017/C 063/08	Lieta C-526/15: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 27. oktobra rīkojums (<i>Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Uber Belgium BVBA/Taxi Radio Bruxellois NV</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Nepieņemamība — Personu pārvadāšana ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem — Autovadītāji privātpersonas, kas izmanto viedtālruni lietotni, kas ļauj tos savienot ar personām, kam ir nepieciešams pārvietoties pilsētā — Pienākums saņemt ekspluatācijas atļauju	6
2017/C 063/09	Lieta C-575/15 P: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 26. oktobra rīkojums – <i>Industria de Diseño Textil, SA (Inditex)</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Vārdiska preču zīme “ZARA” — Transporta pakalpojumi — Faktiska izmantošana — Atceļšanas process — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Pierādījumu sagrožošana — Tiesības uz aizstāvību	6
2017/C 063/10	Lieta C-590/15 P: Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums – <i>Alain Laurent Brouillard</i> /Eiropas Savienības tiesa Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Publiski pakalpojumu līgumi — Sarunu procedūra par iepirkuma procedūru pamatlīgumu par juridisko tekstu tulkošanu noslēgšanai — Piedāvātā apakšuzņēmēja izslēgšana — Profesionālās spējas — Prasība par pabeigtu juridisko izglītību — Diplomu atzīšana	7

2017/C 063/11	<p>Lieta C-637/15 P: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 25. oktobra rīkojums – VSM <i>Geneesmiddelen BV</i>/ Eiropas Komisija Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Sabiedrības veselība — Patērētāju tiesību aizsardzība — Regula (EK) Nr. 1924/2006 — Veselīguma norādes uz pārtikas produktiem — 13. panta 3. punkts — Kopienas saraksts ar veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem — Botāniskas vielas — Atliktās norādes — Prasība sakarā ar bezdarbību un prasība atcelt tiesību aktu — Komisijas nostājas pieņemšana — Apstrīdams akts</p>	7
2017/C 063/12	<p>Lieta C-697/15: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>MB Srl/Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Publiski līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Direktīva 2014/24/ES — Dalība iepirkumā — Pretendents, kurš piedāvājumā nav norādījis uzņēmuma ar darba drošību saistītās izmaksas — No judikatūras izrietošs pienākums paredzēt šādu norādi — Izslēgšana no publiskā iepirkuma procedūras bez iespējas labot šo trūkumu</p>	8
2017/C 063/13	<p>Apvienotās lietas no C-10/16 līdz C-12/16: Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 26. oktobra rīkojums (<i>Commissione tributaria provinciale di Genova</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ignazio Messina & C. SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova</i> (C-10/16), <i>Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova</i> (C-11/16), <i>Autorità portuale di Genova</i> (C-12/16) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 94. pants — Lēmums lūgt prejudiciālu nolēmumu — Pietiekamu precizējumu par faktisko un juridisko kontekstu neesamība — Precizējumu par iemesliem, kas pamato vajadzību saņemt atbildi uz prejudiciālajiem jautājumiem, lai atrisinātu izskatāmo pamatlietu, neesamība — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Acīmredzama nepieņemamība</p>	9
2017/C 063/14	<p>Lieta C-140/16: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Edra Costruzioni Soc. coop., Edilfac Srl/Comune di Maiolati Spontini</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Publiski līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Direktīva 2014/24/ES — Dalība iepirkumā — Pretendents, kurš piedāvājumā nav norādījis uzņēmuma ar darba drošību saistītās izmaksas — No judikatūras izrietošs pienākums paredzēt šādu norādi — Izslēgšana no publiskā iepirkuma procedūras bez iespējas labot šo trūkumu</p>	9
2017/C 063/15	<p>Lieta C-162/16: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums (<i>Tribunale Amministrativo regionale per il Molise</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl/Comune di Monteroduni</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Publiski līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Direktīva 2014/24/ES — Dalība iepirkumā — Pretendents, kurš piedāvājumā nav norādījis uzņēmuma ar darba drošību saistītās izmaksas — No judikatūras izrietošs pienākums paredzēt šādu norādi — Izslēgšana no publiskā iepirkuma procedūras bez iespējas labot šo trūkumu</p>	10
2017/C 063/16	<p>Lieta C-222/16: Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. novembra rīkojums (<i>Administrativen sad – Varna</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “MIP-TS” OOD/<i>Nachalnik na Mitnitsa Varna</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tirdzniecības politika — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 13. pants — Apiešana — Īstenošanas regula (ES) Nr. 791/2011 — Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes stikla šķiedras sieta audumi — Antidempinga maksājumi — Īstenošanas regula (ES) Nr. 437/2012 un Īstenošanas regula (ES) Nr. 21/2013 — Nosūtīšana no Taizemes — Antidempinga maksājuma paplašināta attiecināšana — Piemērojamība laikā — Kopienas muitas kodekss — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitas pieziņa</p>	11

2017/C 063/17	Lieta C-321/16: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums (<i>Dublin District Court</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret <i>Owen Pardue</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Preambula un 6., 20., 41., 47. un 48. pants — Par kriminālvajāšanas veikšanu atbildīgās valsts iestādes pilnvaras — Savienības tiesību īstenošanas neesamība — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība	12
2017/C 063/18	Lieta C-577/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 16. novembrī iesniedza <i>Verwaltungsgericht Berlin</i> (Vācija) – <i>Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH</i> /Vācijas Federatīvā Republika	12
2017/C 063/19	Lieta C-594/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 23. novembrī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Enzo Buccioni/Banca d'Italia</i>	13
2017/C 063/20	Lieta C-596/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 23. novembrī iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) – <i>Enzo Di Puma/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)</i>	14
2017/C 063/21	Lieta C-597/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 23. novembrī iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) – <i>Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)/Antonio Zecca</i>	15
2017/C 063/22	Lieta C-616/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. novembrī iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) – <i>Presidenza del Consiglio dei Ministri u.c./Nello Grassi u.c.</i>	15
2017/C 063/23	Lieta C-617/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. novembrī iesniedza <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) – <i>Presidenza del Consiglio dei Ministri/Giovanna Castellano u.c.</i>	16
2017/C 063/24	Lieta C-630/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. decembrī iesniedza <i>Helsingin hallinto-oikeus</i> (Somija) – <i>Anstar Oy</i>	17
2017/C 063/25	Lieta C-650/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. decembrī iesniedza <i>Østre Landsret</i> (Dānija) – <i>A/S Bevolu un Jens W. Trock ApS/Skatteministeriet</i>	18
2017/C 063/26	Lieta C-669/16: Prasība, kas celta 2016. gada 23. decembrī – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste	18
2017/C 063/27	Lieta C-4/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās (piektā palāta) tiesas 2016. gada 20. oktobra spriedumu lietā T-141/15 Čehijas Republika/Komisija 2017. gada 4. janvārī iesniedza Čehijas Republika	19
2017/C 063/28	Lieta C-6/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-154/14 ANKO/Eiropas Komisija 2017. gada 5. janvārī iesniedza ANKO A. E. <i>Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias</i>	20
2017/C 063/29	Lieta C-7/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-155/14 ANKO/Eiropas Komisija 2017. gada 5. janvārī iesniedza ANKO A. E. <i>Antiprosopión, Emporiou kai Biomichanías</i>	21

2017/C 063/30	Lieta C-495/15 P: Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 10. novembra rīkojums – Eiropas Komisija/Portugāles Republika, ko atbalsta Spānijas Karaliste, Nīderlandes Karaliste	22
---------------	---	----

Vispārējā tiesa

2017/C 063/31	Lieta T-189/14: Vispārējās tiesas 2017. gada 13. janvāra spriedums – <i>Deza/ECHA</i> Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — ECHA rīcībā esošie dokumenti, kuri ietver informāciju, kas iesniegta procedūrā saistībā ar pieteikumu atļaujai lietot vielu bis(2-etilheksil)ftalātu (DEHP) — Lēmums izpaust noteiktu informāciju, ko prasītāja uzskata par konfidenciālu — Izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību — Privātās dzīves jēdziens — Tiesības uz īpašumu — Pienākums norādīt pamatojumu	23
---------------	---	----

2017/C 063/32	Lieta T-225/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 17. janvāra spriedums – <i>QuaMa Quality Management/EUIPO – Microchip Technology</i> (“medialbo”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “medialbo” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MediaLB” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 41. panta 1. punkts — Preču zīmes nodošanas reģistrācija — Regulas Nr. 207/2009 17. panta 7. punkts	24
---------------	--	----

2017/C 063/33	Lieta T-250/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 24. novembra spriedums – <i>Speciality Drinks/EUIPO – William Grant</i> (“CLAN”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “CLAN” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “CLAN MACGREGOR” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja — Ar konfliktējošajiem apzīmējumiem aptverto preču līdzība — Konkrētā sabiedrības daļa — Kritēriju savstarpējā atkarība — Grozīšanas pilnvaras — Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punkts	24
---------------	---	----

2017/C 063/34	Lieta T-399/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 19. janvāra spriedums – <i>Morgan & Morgan/EUIPO – Grupo Morgan & Morgan</i> (“Morgan & Morgan”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Morgan & Morgan” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “MMG TRUST MIEMBRO DEL GRUPO MORGAN & MORGAN” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	25
---------------	---	----

2017/C 063/35	Lieta T-419/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 17. janvāra spriedums – <i>Cofely Solelec u.c./Parlaments</i> Publiski būvdarbu līgumi — Iepirkuma procedūra — Ēkas <i>Konrad Adenauer</i> Luksemburgā paplašināšana un atjaunošana — Iepirkuma procedūras atcelšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Iepirkuma līguma vērtība — Acīmredzama kļūda vērtējumā	26
---------------	---	----

2017/C 063/36	Lieta T-701/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 19. janvāra spriedums – <i>Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen</i> (“LUBELSKA”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “LUBELSKA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “Lubeca” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Sabiedrības daļas uzmanības pakāpe — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	26
---------------	--	----

2017/C 063/37	Lieta T-54/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 17. janvāra spriedums – <i>Netguru/EUIPO</i> (“NETGURU”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “NETGURU” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Pamattiesību hartas 41. pants — Regulas Nr. 207/2009 75. pants — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts	27
---------------	---	----

2017/C 063/38	Lieta T-64/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 18. janvāra spriedums – <i>Wieromiejczyk/EUIPO</i> (“Tasty Puff”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Tasty Puff” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts	28
2017/C 063/39	Lieta T-232/16 P: Vispārējās tiesas 2017. gada 19. janvāra spriedums – Komisija/ <i>Frieberger un Vallin</i> Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Pensijas — Civildienesta noteikumu reforma — Pensionēšanās vecuma palielināšana — Lēmums, ar kuru atteikta iegūto pensijas tiesību pārrēķināšana — Ne ultra petita princips — Kļūda tiesību piemērošanā — Pienākums norādīt pamatojumu	28
2017/C 063/40	Lieta T-314/16: Prasība, kas celta 2016. gada 15. decembrī – <i>MS/Komisija</i>	29
2017/C 063/41	Lieta T-886/16: Prasība, kas celta 2016. gada 15. decembrī – <i>Nf Nails In Vogue/EUIPO – Nails & Beauty</i> (“NAILS FACTORY”)	30
2017/C 063/42	Lieta T-890/16: Prasība, kas celta 2016. gada 12. decembrī – <i>Scandlines Danmark un Scandlines Deutschland/Komisija</i>	31
2017/C 063/43	Lieta T-891/16: Prasība, kas celta 2016. gada 12. decembrī – <i>Scandlines Danmark un Scandlines Deutschland/Komisija</i>	32
2017/C 063/44	Lieta T-904/16: Prasība, kas celta 2016. gada 21. decembrī – <i>Labiri/EESK un Reģionu komiteja</i>	33
2017/C 063/45	Lieta T-907/16: Prasība, kas celta 2016. gada 22. decembrī – <i>Schwenk Zement/Komisija</i>	33
2017/C 063/46	Lieta T-912/16: Prasība, kas celta 2016. gada 22. decembrī – <i>RRTec/EUIPO – Mobotec</i> (“RROFA”)	34
2017/C 063/47	Lieta T-913/16: Prasība, kas celta 2016. gada 23. decembrī – <i>Fininvest un Berlusconi/ECB</i>	35
2017/C 063/48	Lieta T-2/17: Prasība, kas celta 2017. gada 3. janvārī – <i>J.M.-E.V. e hijos/EUIPO – Masi</i> (“MASSI”)	37
2017/C 063/49	Lieta T-6/17: Prasība, kas celta 2017. gada 4. janvārī – <i>Equivalenza Manufactory/EUIPO – ITM Entreprises</i> (“BLACK LABEL BY EQUIVALENZA”)	38
2017/C 063/50	Lieta T-7/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. janvārī – <i>John Mills/EUIPO – Jerome Alexander Consulting</i> (“MINERAL MAGIC”)	38
2017/C 063/51	Lieta T-8/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. janvārī – <i>Golden Balls/EUIPO – Intra-Press</i> (“GOLDEN BALLS”)	39
2017/C 063/52	Lieta T-12/17: Prasība, kas celta 2016. gada 11. janvārī – <i>Mellifera/Komisija</i>	40
2017/C 063/53	Lieta T-13/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. janvārī – <i>Europa Terra Nostra/Parlaments</i>	40
2017/C 063/54	Lieta T-14/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. janvārī – <i>Landesbank Baden-Württemberg/SRB</i>	41
2017/C 063/55	Lieta T-15/17: Prasība, kas celta 2017. gada 6. janvārī – <i>Mitrakos/EUIPO – Belasco Baquedano</i> (“YAMAS”)	43
2017/C 063/56	Lieta T-16/17: Prasība, kas celta 2017. gada 13. janvārī – <i>APF/Parlaments</i>	43
2017/C 063/57	Lieta T-25/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. janvārī – <i>Rintisch/EUIPO – Compagnie laitière européenne</i> (“PROTICURD”)	44

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2017/C 063/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 53, 20.2.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 46, 13.2.2017.

OV C 38, 6.2.2017.

OV C 30, 30.1.2017.

OV C 22, 23.1.2017.

OV C 14, 16.1.2017.

OV C 6, 9.1.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 11. janvāra spriedums – Spānijas Karaliste/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-128/15) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Zveja — Regula (ES) Nr. 1380/2013 — Regula (ES) Nr. 1367/2014 — Spēkā esamība — Zvejas iespējas — Piesardzīga pieeja — Zvejas darbību relatīvas stabilitātes princips — Samērīguma princips — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Strupdeguna garaste un ziemeļu makrūzivs

(2017/C 063/02)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji – A. Rubio González un L. Banciella Rodríguez-Miñón)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – A. Westerhof Löfflerová, A. De Gregorio Merino un F. Florindo Gijón)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Bouquet, I. Galindo Martín un A. Stobiecka-Kuik)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 155, 11.5.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 11. janvāra spriedums (Krajský súd v Prešove (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – krimināllieta pret Jozef Grundza

(Lieta C-289/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2008/909/TI — 7. pants — Abpusējas sodāmības nosacījums — 9. pants — Neatzīšanas un neizpildes pamati, kas izriet no abpusējas sodāmības neesamības — Izpildes valsts valstspiederīgais, kas notiesāts sprieduma valstī par valsts iestādes lēmuma neievērošanu

(2017/C 063/03)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Krajský súd v Prešove

Lietas dalībnieks pamatlietā

Jozef Grundza

Piedaloties: Krajskā prokuratūra Prešov

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmuma 2008/909/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā, kas grozīts ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 7. panta 3. punkts un 9. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka abpusējas sodāmības nosacījums ir uzskatāms par izpildītu tādā situācijā, kāda ir aplūkota pamatlietā, ja nodarījuma pamatā esošā rīcība, kas ir atspoguļota spriedumā, kuru pasludinājusi sprieduma valsts kompetentā iestāde, pati par sevi būtu krimināli sodāma izpildes valstī, ja tā tiktu veikta tās teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 294, 7.9.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 12. janvāra spriedums – *Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR)*/Eiropas Komisija

(Lieta C-411/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Dzīvnieku barībai paredzētu fosfātu Eiropas tirgus — Tirdzniecības kvotu piešķiršana, cenu un tirdzniecības nosacījumu saskaņošana un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Prasītāju izstāšanās no izlīguma procedūras — Neierobežota kompetence — Tiesiskās palāvības aizsardzības un vienlīdzīgas attieksmes principi — Saprātīgs tiesvedības ilgums

(2017/C 063/04)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Timab Industries, Cie financière et de participations Roullier (CFPR)* (pārstāvis – N. Lenoir, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – C. Giolito un B. Mongin, pārstāvji, kuriem palīdz N. Coutrelis, advokāts)

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Timab Industries*, kā arī *Cie financière et de participations Roullier (CFPR)* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 320, 28.9.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 11. janvāra spriedums – Rainer Typke/Eiropas Komisija

(Lieta C-491/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Piekļuve iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 3. pants — Dokumenta jēdziens — 2. panta 3. punkts — Iestādes rīcībā esoši dokumenti — Datubāzē ietvertas informācijas kvalifikācija — Pienākums izveidot nepastāvošu dokumentu — Neesamība — Pastāvoši dokumenti, kuri var tikt iegūti no datubāzes

(2017/C 063/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Rainer Typke (pārstāvis – C. Cortese, avvocato)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Clotuche-Duvielart un B. Eggers)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt,
- 2) Rainer Typke atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 27, 25.1.2016.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 26. oktobra rīkojums (*Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ismael Fernández Oliva/CaixaBank SA (C-568/14)*, *Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia/Catalunya Banc SA (C-569/14)*, *Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales/Banco Popular Español SA (C-570/14)*

(Apvienotās lietas no C-568/14 līdz C-570/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 93/13/EEK — Tiesas Reglamenta 99. pants — Pārdevēju vai piegādātāju un patērētāju noslēgti līgumi — Hipotekāro aizdevumu līgumi — Noteikums par procentu likmes minimumu — Kolektīvā tiesvedība — Individuālā tiesvedība par to pašu priekšmetu — Pagaidu pasākumi

(2017/C 063/06)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Ismael Fernández Oliva (C-568/14)*, *Jordi Carné Hidalgo, Anna Aracil Gracia SA (C-569/14)*, *Nuria Robirosa Carrera, César Romera Navales (C-570/14)*

Atbildētājas: *CaixaBank SA (C-568/14)*, *Catalunya Banc SA (C-569/14)*, *Banco Popular Español SA (C-570/14)*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, ar ko valsts tiesai, kurā ir celta prasītāja individuāla prasība konstatēt līguma, kas to saista ar pārdevēju vai piegādātāju, noteikuma negodīgumu, ir liegts noteikt pagaidu pasākumus pēc savas ierosmes uz tik ilgu laiku, kuru tā uzskata par lietderīgu, līdz brīdim, kad tiks pasludināts galīgais spriedums notiekošajā kolektīvajā tiesvedībā, kurā rastais risinājums var tikt piemērots individuālajai prasībai, ja šādi pasākumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu tiesas galīgā nolēmuma par tādu tiesību pastāvēšanu, uz kurām atsaucas patērētājs, balstoties uz Direktīvu 93/13, pilnīgu efektivitāti.

(¹) OV C 46, 9.2.2015.

Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums (Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Signum Alfa Sped Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Lieta C-446/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Atteikums — Rēķina izrakstītājs, kurš netiek uzskatīts par patieso rēķinā norādīto pakalpojumu sniedzēju — Nodokļu maksātājam noteikts pārbaudes pienākums

(2017/C 063/07)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Signum Alfa Sped Kft.

Atbildētājs: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par pievienotās vērtības nodokli noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts prakse, saskaņā ar kuru nodokļu administrācija atsaka nodokļu maksātājam tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa, kas maksājams vai samaksāts par viņam sniegtajiem pakalpojumiem, atskaitīšanu, pamatojoties uz to, ka rēķini par šiem pakalpojumiem nevar tikt uzskatīti par ticamiem, jo šo rēķinu izrakstītājs nevarēja būt patiesais minēto pakalpojumu sniedzējs, ja vien, ņemot vērā objektīvus apstākļus un neprasot nodokļu maksātājam veikt tādu pārbaudi, kas tam nav jā dara, netiek pierādīts, ka šis nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka minētie pakalpojumi bija saistīti ar krāpšanu, kas saistīta ar pievienotās vērtības nodokli, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 381, 16.11.2015.

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 27. oktobra rīkojums (Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Uber Belgium BVBA/Taxi Radio Bruxellois NV

(Lieta C-526/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Nepieņemamība — Personu pārvadāšana ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem — Autovadītāji privātpersonas, kas izmanto viedtālruni lietotni, kas ļauj tos savienot ar personām, kam ir nepieciešams pārvietoties pilsētā — Pienākums saņemt ekspluatācijas atļauju

(2017/C 063/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel

Pamatlietas puses

Prasītāja: Uber Belgium BVBA

Atbildētāja: Taxi Radio Bruxellois NV

Piedaloties: Uber International BV, Rasier Operations BV, Uber BV, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Belgische Federatie van Taxis, Nationale Groepering van Ondernemingen met Taxi- en Locatievoertuigen met Chauffeur VZW

Rezolutīvā daļa:

Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel (Briseles Komerctiesa holandiešu valodā, Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas iesniegts ar 2015. gada 23. septembra lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

⁽¹⁾ OV C 429, 21.12.2015.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 26. oktobra rīkojums – Industria de Diseño Textil, SA (Inditex)/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-575/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Vārdiska preču zīme “ZARA” — Transporta pakalpojumi — Faktiska izmantošana — Atcelšanas process — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Pierādījumu sagrozīšana — Tiesības uz aizstāvību

(2017/C 063/09)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (pārstāve – C. Duch Fonoll, advokāte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Industria de Diseño Textil SA (Inditex)* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 38, 1.2.2016.

Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums – *Alain Laurent Brouillard*/Eiropas Savienības tiesa

(Lieta C-590/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Publiski pakalpojumu līgumi — Sarunu procedūra par iepirkuma procedūru pamatlīgumu par juridisko tekstu tulkošanu noslēgšanai — Piedāvātā apakšuzņēmēja izslēgšana — Profesionālās spējas — Prasība par pabeigtu juridisko izglītību — Diplomu atzīšana

(2017/C 063/10)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Alain Laurent Brouillard* (pārstāvis – *P. Vande Castele*, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvji – *J. Inghelram* un *S. Chantre*)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Alain Laurent Brouillard* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 48, 8.2.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 25. oktobra rīkojums – *VSM Geneesmiddelen BV*/Eiropas Komisija

(Lieta C-637/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Tiesas Reglamenta 181. pants — Sabiedrības veselība — Patērētāju tiesību aizsardzība — Regula (EK) Nr. 1924/2006 — Veselīguma norādes uz pārtikas produktiem — 13. panta 3. punkts — Kopienas saraksts ar veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem — Botāniskas vielas — Atliktās norādes — Prasība sakarā ar bezdarbību un prasība atcelt tiesību aktu — Komisijas nostājas pieņemšana — Apstrīdams akts

(2017/C 063/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *VSM Geneesmiddelen BV* (pārstāvis – *U. Grundmann*, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – *M. Wilderspin* un *S. Grünheid*)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) nav jālemj par *European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE)* iesniegto pieteikumu par iestāšanos lietā;
- 3) *VSM Geneesmiddelen BV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies apelācijas tiesvedībā;
- 4) *VSM Geneesmiddelen BV* un *European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE)* sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar šīs pēdējās minētās iesniegto pieteikumu par iestāšanos lietā.

⁽¹⁾ OV C 48, 8.2.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums (*Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *MB Srl/Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA*

(Lieta C-697/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Publiski līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Direktīva 2014/24/ES — Dalība iepirkumā — Pretendents, kurš piedāvājumā nav norādījis uzņēmuma ar darba drošību saistītās izmaksas — No judikatūras izrietošs pienākums paredzēt šādu norādi — Izslēgšana no publiskā iepirkuma procedūras bez iespējas labot šo trūkumu

(2017/C 063/12)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Pamatlietas puses

Prasītāja: *MB Srl*

Atbildētāja: *Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA*

Rezolutīvā daļa:

Vienlīdzīgas attieksmes princips un pārskatāmības pienākums, kas īstenoti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz izslēgt pretendentu no publiskā iepirkuma procedūras, ja tas nav izpildījis pienākumu piedāvājumā atsevišķi norādīt uzņēmuma ar darba drošību saistītās izmaksas, kura neizpildes gadījumā pretendents tiek izslēgts no dalības procedūrā un kurš nevis tieši izriet no iepirkuma dokumentiem vai valsts tiesiskā regulējuma, bet kura pamatā ir valsts pēdējās instances tiesas veikta šī tiesiskā regulējuma interpretācija un minētajos dokumentos esošo nepilnību novēršana. Vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principi arī ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz piešķirt šim pretendentam iespēju izlabot attiecīgo situāciju un izpildīt minēto pienākumu līgumslēdzējas iestādes noteiktajā termiņā.

⁽¹⁾ OV C 106, 21.3.2016.

Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 26. oktobra rīkojums (*Commissione tributaria provinciale di Genova* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ignazio Messina & C. SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova (C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova (C-11/16), Autorità portuale di Genova (C-12/16)*

(Apvienotās lietas no C-10/16 līdz C-12/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 94. pants — Lēmums lūgt prejudiciālu nolēmumu — Pietiekamu precizējumu par faktisko un juridisko kontekstu neesamība — Precizējumu par iemesliem, kas pamato vajadzību saņemt atbildi uz prejudiciālajiem jautājumiem, lai atrisinātu izskatāmo pamatlietu, neesamība — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Acīmredzama nepieņemamība

(2017/C 063/13)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Genova

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ignazio Messina & C. SpA*

Atbildētājas: *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Capitaneria di porto di Genova (C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Genova (C-11/16)* un *Autorità portuale di Genova (C-12/16)*

Rezolutīvā daļa:

Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Commissione tributaria provinciale di Genova* (Dženovas provinces Nodokļu tiesa, Itālija) iesniegusi ar 2015. gada 11. decembra lēmumiem, ir acīmredzami nepieņemami.

⁽¹⁾ OV C 111, 29.3.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums (*Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Edra Costruzioni Soc. coop., Edilfac Srl/Comune di Maiolati Spontini*

(Lieta C-140/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Publiski līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Direktīva 2014/24/ES — Dalība iepirkumā — Pretendents, kurš piedāvājumā nav norādījis uzņēmuma ar darba drošību saistītās izmaksas — No judikatūras izrietošs pienākums paredzēt šādu norādi — Izslēgšana no publiskā iepirkuma procedūras bez iespējas labot šo trūkumu

(2017/C 063/14)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Pamatlietas puses

Prasītāji: Edra Costruzioni Soc. coop., Edilfac Srl

Atbildētāja: Comune di Maiolati Spontini

piedaloties: Torelli Dottori SpA

Rezolutīvā daļa:

Vienlīdzīgas attieksmes princips un pārskatāmības pienākums, kas īstenoti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz izslēgt pretendentu no publiskā iepirkuma procedūras, ja tas nav izpildījis pienākumu piedāvājumā atsevišķi norādīt uzņēmuma ar darba drošību saistītās izmaksas, kura neizpildes gadījumā pretendents tiek izslēgts no dalības procedūrā un kurš nevis tieši izriet no iepirkuma dokumentiem vai valsts tiesiskā regulējuma, bet kura pamatā ir valsts pēdējās instances tiesas veikta šī tiesiskā regulējuma interpretācija un minētajos dokumentos esošo nepilnību novēršana. Vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principi arī ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz piešķirt šim pretendentam iespēju izlabot attiecīgo situāciju un izpildīt minēto pienākumu līgumslēdzējas iestādes noteiktajā termiņā.

⁽¹⁾ OV C 200, 6.6.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums (Tribunale Amministrativo regionale per il Molise (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl/ Comune di Monteroduni

(Lieta C-162/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Publiski līgumi — Direktīva 2004/18/EK — Direktīva 2014/24/ES — Dalība iepirkumā — Pretendents, kurš piedāvājumā nav norādījis uzņēmuma ar darba drošību saistītās izmaksas — No judikatūras izrietošs pienākums paredzēt šādu norādi — Izslēgšana no publiskā iepirkuma procedūras bez iespējas labot šo trūkumu

(2017/C 063/15)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo regionale per il Molise

Pamatlietas puses

Prasītāji: Spinosa Costruzioni Generali SpA, Melfi Srl

Atbildētāja: Comune di Monteroduni

piedaloties: I.c.i Impresa Costruzioni Industriali Srl u.c., Alba Costruzioni ScpA, Ottoerre Group Srl

Rezolutīvā daļa:

Vienlīdzīgas attieksmes princips un pārskatāmības pienākums, kas īstenoti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz izslēgt pretendentu no publiskā iepirkuma procedūras, ja tas nav izpildījis pienākumu piedāvājumā atsevišķi norādīt uzņēmuma ar darba drošību saistītās izmaksas, kura neizpildes gadījumā pretendents tiek izslēgts no dalības procedūrā un kurš nevis tieši izriet no iepirkuma dokumentiem vai valsts tiesiskā regulējuma, bet kura pamatā ir valsts pēdējās instances tiesas veikta šī tiesiskā regulējuma interpretācija un minētajos dokumentos esošo nepilnību novēršana. Vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principi arī ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz piešķirt šim pretendentam iespēju izlabot attiecīgo situāciju un izpildīt minēto pienākumu līgumslēdzējas iestādes noteiktajā termiņā.

⁽¹⁾ OV C 200, 6.6.2016.

**Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 15. novembra rīkojums (Administrativen sad – Varna (Bulgārija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “MIP-TS” OOD/Nachalnik na Mitnitsa Varna**

(Lieta C-222/16) ⁽¹⁾

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tirdzniecības politika — Regula (EK) Nr. 1225/2009 —
13. pants — Apiešana — Īstenošanas regula (ES) Nr. 791/2011 — Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes
stikla šķiedras sieta audumi — Antidempinga maksājumi — Īstenošanas regula (ES) Nr. 437/2012 un
Īstenošanas regula (ES) Nr. 21/2013 — Nosūtīšana no Taizemes — Antidempinga maksājuma
paplašināta attiecināšana — Piemērojamība laikā — Kopienas muitas kodekss — Ievedmuitas nodokļa
pēcmuitošanas piedziņa**

(2017/C 063/16)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad – Varna

Pamatlietas puses

Prasītāja: “MIP-TS” OOD

Atbildētājs: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2011. gada 3. augusta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 791/2011, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes stikla šķiedras sieta audumu importam, 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka galīgais antidempinga maksājums, kas ir paredzēts šajā tiesību normā, ir piemērojams minētajā tiesību normā norādīto stikla šķiedras sieta audumu, kas ir deklarēti kā Taizemes izcelsmes audumi, importam, kurš ir veikts pirms 2012. gada 23. maija Regulas (ES) Nr. 437/2012, ar ko sāk izmeklēšanu par tādu antidempinga pasākumu iespējamo apiešanu, kuri ir noteikti ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 791/2011, un paredz šāda importa reģistrāciju, stāšanās spēkā, piemēram, pamatlietā aplūkotojam importam, ja ir konstatēts, ka šie stikla šķiedras sieta audumi patiesībā ir Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes audumi.

⁽¹⁾ OV C 243, 4.7.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojums (*Dublin District Court* (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret *Owen Pardue*

(Lieta C-321/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — Preambula un 6., 20., 41., 47. un 48. pants — Par kriminālvajāšanas veikšanu atbildīgās valsts iestādes pilnvaras — Savienības tiesību īstenošanas neesamība — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība

(2017/C 063/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Dublin District Court

Lietas dalībnieks kriminālprocesā pamatlietā

Owen Pardue

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesai acīmredzami nav kompetences atbildēt uz *Dublin District Court* (Īrija) 2016. gada 27. maija lēmumā uzdotajiem jautājumiem.

⁽¹⁾ OV C 279, 1.6.2016.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 16. novembrī iesniedza *Verwaltungsgericht Berlin* (Vācija) – *Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH*/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-577/16)

(2017/C 063/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH*

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK ⁽¹⁾, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā, 1. pants, lasot to kopā ar I pielikumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka polimēru un it īpaši polimēra polikarbonāta ražošana iekārtās ar ražošanas jaudu virs 100 tonnām dienā ir uzskatāma par tajā minēto organisko ķīmisko vielu lielapjoma ražošanas krekinga, reforminga, daļējas vai pilnīgas oksidēšanas vai līdzīgos procesos darbību?

2. Ja uz 1) jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: vai šādas iekārtas operatoram no Direktīvas 2003/78/EK un Komisijas Lēmuma 2011/278/ES ⁽²⁾ tiesību normu tiešās piemērošanas izriet tiesības uz bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanu, ja bezmaksas emisijas kvotu piešķiršana saskaņā ar valsts tiesību aktiem nav iespējama tikai tādēļ, ka attiecīgā dalībvalsts uz polimēru ražošanas iekārtas nav ietvērusi valsts likuma, ar kuru ir tikusi transponēta Direktīva 2003/78/EK, piemērošanas jomā un šīs iekārtas tikai tādēļ nav daļa no emisijas kvotu tirdzniecības?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, OV L 275, 32. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmums, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK, OV L 130, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 23. novembrī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Enzo Buccioni/Banca d'Italia*

(Lieta C-594/16)

(2017/C 063/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Enzo Buccioni*

Atbildētāja: *Banca d'Italia*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai Līguma par Eiropas Savienību konsolidētās versijas 15. pantā skaidri noteiktais pārskatāmības princips, savā vispārējā obligātajā mērķī – saprotot to tādējādi, ka (minēto principu) var regulēt ar reglamentējošiem vai tiem līdzvērtīgiem avotiem, kā paredzēts turpat 3. punktā, kuru saturs var paust pārmērīgi lielu rīcības brīvību, ko nepamato rangā augstāks Eiropas tiesību avots attiecībā uz to, ka ir nepieciešams noteikt principu, no kuriem nedrīkst atkāpties, minimumu –, nav pretrunā līdzīgam ierobežojošam plānam Eiropas tiesiskajā regulējumā par kredītiestāžu uzraudzības funkcijām, tiktāl, ka pats pārskatāmības princips zaudē nozīmi pat tajā gadījumā, kad interese par piekļuvi ir piesaistīta prasītāja būtiskām interesēm, kas ir acīmredzami saderīgas ar tām interesēm, kuras labvēlīgā nozīmē izriet no nozares ierobežotajiem gadījumiem?
- 2) vai tāpēc 22. panta 2. punkts, kā arī 27. panta 1. punkts Padomes 2013. gada 15. oktobra Regulā (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību ⁽¹⁾, ir jāinterpretē nevis kā gadījums, kam nav izņēmuma raksturs, atkāpju pieļaujamībai no aizlieguma piekļūt dokumentiem, bet drīzāk kā normas ar plašākiem mērķiem, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību konsolidētās versijas 15. pantā, un, kā tādas, sasaistāmas ar Savienības tiesību vispārēju normatīvu principu, saskaņā ar kuru piekļuve nav ierobežojama, atbilstīgi saprātīgam un samērīgam kredītnozāres vajadzību līdzsvaram ar *burden sharing* gadījumā iesaistīta noguldītāja pamatinteresēm, atkarībā no tādas uzraudzības iestādes noskaidrotajiem būtiskajiem apstākļiem, kam ir organizatorisks raksturs un kompetence nozarēs, kas ir analogas pašas Eiropas Centrālās Bankas nozarei?

- 3) vai tāpēc, ņemot vērā 53. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvā 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (Dokuments attiecas uz EEZ) ⁽¹⁾, un valsts tiesiskā regulējuma normas kā atbilstošas minētajai tiesību normai, tas nav saskaņojams ar pārējo a) punktā izklāstīto Eiropas tiesību normu un principu regulējumu tādā ziņā, ka piekļuvi var atļaut, ja par to tiek iesniegts pieteikums pēc bankas iestādes pakļaušanas piespiedu administratīvās likvidācijas procesam, arī tad, ja pieteikumā piekļuve tiek prasīta nevis tikai civillietu vai komerclietu tiesvedības ietvaros, kas faktiski uzsākta, lai aizsargātu mantiskās intereses, kuras tika skartas tāpēc, ka bankas iestāde tika pakļauta piespiedu administratīvās likvidācijas procesam, bet gan arī tādā gadījumā, kad minētajā pieteikumā – tieši, lai pārbaudītu šādu civillietu vai komerclietu tiesvedību konkrētu ierosināmību – tiek preventīvi attiecībā pret šādām tiesvedībām celta prasība tiesā, kas saskaņā ar valsts tiesībām var aizstāvēt piekļuves un pārskatāmības tiesības tieši aizsardzības un prasības celšanas tiesību pilnas aizstāvības dēļ, īpaši attiecībā uz tāda noguldītāja pieteikumu, kas jau ir cietis *burden sharing* sekas kredītiestādes, kurā viņš bija noguldījis savus ietaupījumus, bankrota procedūras gadījumā?

⁽¹⁾ OV L 287, 63. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 338. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 23. novembrī iesniedza *Corte suprema di cassazione* (Itālija) – *Enzo Di Puma/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)*

(Lieta C-596/16)

(2017/C 063/20)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Enzo Di Puma*

Atbildētāja: *Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības Pamattiesību hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja ir galīgi konstatēts, ka nav bijis rīcības ar krimināltiesību pārkāpuma elementu, tas – bez vajadzības valsts tiesai veikt turpmākus novērtējumus – nepieļauj iespēju uzsākt vai turpināt turpmāku procesu par tiem pašiem faktiem nolūkā uzlikt sodus, kurus to rakstura un bardzības pakāpes dēļ var kvalificēt par kriminālsodiem?
- 2) Vai valsts tiesai, izvērtējot sodu efektivitāti, samērīgumu un preventīvo raksturu, lai konstatētu Savienības Pamattiesību hartas 50. pantā minētā *ne bis in idem* principa pārkāpumu, ir jāņem vērā Direktīvā 2014/57/ES ⁽¹⁾ noteiktie soda ierobežojumi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīva 2014/57/ES par kriminālsodiem par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas direktīva) (OV L 173, 179. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 23. novembrī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)/Antonio Zecca

(Lieta C-597/16)

(2017/C 063/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)*

Atbildētājs: *Antonio Zecca*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības Pamattiesību hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja ir galīgi konstatēts, ka nav bijis rīcības ar krimināltiesību pārkāpuma elementu, tas – bez vajadzības valsts tiesai veikt turpmākus novērtējumus – nepieļauj iespēju uzsākt vai turpināt turpmāku procesu par tiem pašiem faktiem nolūkā uzlikt sodus, kurus to rakstura un bardzības pakāpes dēļ var kvalificēt par kriminālsodiem?
- 2) Vai valsts tiesai, izvērtējot sodu efektivitāti, samērīgumu un preventīvo raksturu, lai konstatētu Savienības Pamattiesību hartas 50. pantā minētā *ne bis in idem* principa pārkāpumu, ir jāņem vērā Direktīvā 2014/57/ES⁽¹⁾ noteiktie soda ierobežojumi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīva 2014/57/ES par kriminālsodiem par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas direktīva) (OV L 173, 179. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. novembrī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri u.c./Nello Grassi u.c.

(Lieta C-616/16)

(2017/C 063/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēji: *Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gianni Pantuso, Angelo Tralongo, Maria Michela D'Alessandro*

Atbildētāji kasācijas instancē un pretkasācijas sūdzības iesniedzēji: *Nello Grassi, Carmela Amato, Università degli Studi di Palermo, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero della Salute, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai Direktīva 82/76/EEK⁽¹⁾, kurā iekļauts Direktīvas 75/362/EEK⁽²⁾ un Direktīvas 75/363/EEK⁽³⁾ kopsavilkums, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās piemērošanas jomā ietilpst arī specializētās ārstu apmācības – gan pilna laika, gan daļlaika –, kuras jau notika un turpinājās pēc 1982. gada 31. decembra – termiņa, kas dalībvalstīm Direktīvas 82/76/EEK 16. pantā noteikts direktīvas prasību izpildei vajadzīgo pasākumu veikšanai?

Ja uz jautājuma 1) daļu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

- 2) vai pielikums, kas "koordinācijas" Direktīvai 75/363/EEK pievienots ar Direktīvas 82/76/EEK, kurā iekļauts Direktīvas 75/362/EEK un Direktīvas 75/363/EEK kopsavilkums, 13. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar specializētās apmācības kursiem, kas jau bija sākušies 1982. gada 31. decembrī, tas, vai rodas pienākums izmaksāt pienācīgu atalgojumu ārstiem–rezidentiem, ir atkarīgs no pārstrukturēšanas pienākuma izpildes vai katrā ziņā no pārbaudes, ka ir izpildītas iepriekš minēto direktīvu prasības?
- 3) vai par labu tiem ārstiem, kuri ir ieguvuši specialitāti, apmeklējot apmācības kursus, kuri jau bija sākušies, bet vēl nebija noslēgušies 1983. gada 1. janvārī, ir vai nav radies pienākums izmaksāt pienācīgu atalgojumu par visu kursa laiku vai tikai par laikposmu pēc 1982. gada 31. decembra, un ar kādiem iespējamiem nosacījumiem?

⁽¹⁾ Padomes 1982. gada 26. janvāra Direktīva 82/76/EEK, ar ko groza Direktīvu 75/362/EEK par diplomu, sertifikātu un citu medicīnas kvalifikāciju apliecināšanu savstarpēju atzīšanu, un pasākumiem, lai sekmētu brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvu īstenošanu, un Direktīvu 75/363/EEK par normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšanu attiecībā uz ārstu darbību (OV L 43, 21. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1975. gada 16. jūnija Direktīva 75/362/EEK par diplomu, sertifikātu un citu medicīnas kvalifikāciju apliecināšanu savstarpēju atzīšanu, un pasākumiem, lai sekmētu brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvu īstenošanu (OV L 167, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1975. gada 16. jūnija Direktīva 75/363/EEK par normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšanu attiecībā uz ārstu darbību (OV L 167, 14. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. novembrī iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri/Giovanna Castellano u.c.

(Lieta C-617/16)

(2017/C 063/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Atbildētāji kasācijas instancē un pretkasācijas sūdzības iesniedzēji: Giovanna Castellano, Maria Concetta Pandolfo, Antonio Marletta, Vito Mannino, Olga Gagliardo, Emilio Nardi, Maria Catania, Massimo Gallucci, Giovanna Pischedda, Giambattista Gagliardo

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 82/76/EEK ⁽¹⁾, kurā iekļauts Direktīvas 75/362/EEK ⁽²⁾ un Direktīvas 75/363/EEK ⁽³⁾ kopsavilkums, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās piemērošanas jomā ietilpst arī specializētās ārstu apmācības – gan pilna laika, gan daļlaika –, kuras jau notika un turpinājās pēc 1982. gada 31. decembra – termiņa, kas dalībvalstīm Direktīvas 82/76/EEK 16. pantā noteikts direktīvas prasību izpildei vajadzīgo pasākumu veikšanai?

Ja uz jautājuma 1) daļu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

- 2) vai pielikums, kas "koordinācijas" Direktīvai 75/363/EEK pievienots ar Direktīvas 82/76/EEK, kurā iekļauts Direktīvas 75/362/EEK un Direktīvas 75/363/EEK kopsavilkums, 13. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar specializētās apmācības kursiem, kas jau bija sākušies 1982. gada 31. decembrī, tas, vai rodas pienākums izmaksāt pienācīgu atalgojumu ārstiem–rezidentiem, ir atkarīgs no pārstrukturēšanas pienākuma izpildes vai katrā ziņā no pārbaudes, ka ir izpildītas iepriekš minēto direktīvu prasības?
- 3) vai par labu tiem ārstiem, kuri ir ieguvuši specialitāti, apmeklējot apmācības kursus, kuri jau bija sākušies, bet vēl nebija noslēgušies 1983. gada 1. janvārī, ir vai nav radies pienākums izmaksāt pienācīgu atalgojumu par visu kursa laiku vai tikai par laikposmu pēc 1982. gada 31. decembra, un ar kādiem iespējamiem nosacījumiem?

-
- ⁽¹⁾ Padomes 1982. gada 26. janvāra Direktīva 82/76/EEK, ar ko groza Direktīvu 75/362/EEK par diplomu, sertifikātu un citu medicīnas kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu savstarpēju atzīšanu, un pasākumiem, lai sekmētu brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvu īstenošanu, un Direktīvu 75/363/EEK par normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšanu attiecībā uz ārstu darbību (OV L 43, 21. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes 1975. gada 16. jūnija Direktīva 75/362/EEK par diplomu, sertifikātu un citu medicīnas kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu savstarpēju atzīšanu, un pasākumiem, lai sekmētu brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvu īstenošanu (OV L 167, 1. lpp.).
- ⁽³⁾ Padomes 1975. gada 16. jūnija Direktīva 75/363/EEK par normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšanu attiecībā uz ārstu darbību (OV L 167, 14. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. decembrī iesniedza *Helsingin hallinto-oikeus* (Somija) – *Anstar Oy*

(Lieta C-630/16)

(2017/C 063/24)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Helsingin hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Anstar Oy*

Atbildētāja: *Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pilnvarojums M/120 un uz tā pamata izdots saskaņotais standarts EN 1090-1 (:2009+A1:2011) ir jāinterpretē tādējādi, ka *Tukes* lēmuma 1.–4. punktā uzskaitītie izstrādājumi piestiprināšanai betonā pirms tā sacietēšanas (kronšteinu sistēmas, kas tiek izmantotas, lai savienotu fasādes elementus un mūra balstus ar ēkas konstrukciju, konkrēti enkurstiegru skrūvpāļi, enkurstiegru plātnes un standarta iebūvējamas daļas no tērauda, sastiprinājumu sistēmas, balsta un sienas kurpes, kā arī balkonu savienojumi) neietilpst to piemērošanas jomā?
- 2) Vai būvizstrādājumu regulai ⁽¹⁾, šajā gadījumā minētajiem Komisijas pilnvarojumiem vai Savienības tiesībām ir pretrunā *Tukes* veiktā interpretācija, atbilstoši kurai minētie izstrādājumi neietilpst pilnvarojuma M/120 un standarta EN 1090-1 piemērošanas jomā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regula (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV 2011, L 88, 5. lpp.)

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. decembrī iesniedza Østre Landsret (Dānija) –
A/S Bevola un Jens W. Trock ApS/Skatteministeriet**

(Lieta C-650/16)

(2017/C 063/25)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītājas: A/S Bevola un Jens W. Trock ApS

Atbildētāja: Skatteministeriet

Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 49. pantam pretrunā ir tāds valsts nodokļu regulējums kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar ko ir iespējams atskaitīt iekšzemes filiāļu zaudējumus, turpretim nav iespējams atskaitīt tādu filiāļu zaudējumus, kuras atrodas citās dalībvalstīs, arī tādos apstākļos, kas ir līdzvērtīgi Eiropas Savienības Tiesas spriedumā *Marks & Spencer*, C-446/03 ⁽¹⁾, 55. un 56. punkts, norādītajiem, ja vien koncerns nav izvēlējis starptautisko kopējo aplikšanu ar nodokļiem atbilstoši pamatlietā izklāstītajiem nosacījumiem?

⁽¹⁾ EU:C:2005:763.

**Prasība, kas celta 2016. gada 23. decembrī – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā
Karaliste**

(Lieta C-669/16)

(2017/C 063/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Norris-Usher, C. Hermes)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nenorādot dabas teritorijas apdraudētās sugas *phocoena phocoena* (cūkdelfīna) aizsardzībai, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 92/43/EEK ⁽¹⁾ par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 4. panta 1. punktā, II un III pielikumā paredzētos pienākumus;
- atzīt, ka ar šai pienākumu neizpildei atbilstošu ieguldījuma nesniegšanu *Natura 2000* tīkla izveidē samērīgi ar cūkdelfīna (*phocoena phocoena*) sugas dzīvotņu teritoriju, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi šīs pašas direktīvas 3. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Cūkdelfīns (*phocoena phocoena*) ir ūdenī mītošo vaļveidīgo suga, kas Dzīvotņu direktīvas II pielikumā ir iekļauta kā Kopienas nozīmes dzīvnieku suga, kam ir nepieciešams noteikt konkrētas aizsargājamas dabas teritorijas. Ievērojama šīs sugas populācija Eiropas Savienībā dzīvo jūras ūdeņos, pār kuriem Apvienotā Karaliste īsteno savas suverēnās tiesības.

Saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 3. panta 2. punktu un 4. panta 1. punktu, kā arī II un III pielikumu dalībvalstīm, kuru jūras ūdeņos dzīvo cūkdelfīni, ir jāpiedāvā dabas teritorijas viņu aizsargāšanai un šādi rīkojoties jāsniedz ieguldījums *Natura 2000* tīkla izveidei. Saskaņā ar Tiesas judikatūru piedāvātajam dabas teritoriju sarakstam ir jābūt izsmeļošam.

Apvienotā Karaliste nav piedāvājusi pietiekami plašas dabas teritorijas cūkdelfīniem.

(¹) OV 1992, L 206, 7. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās (piektā palāta) tiesas 2016. gada 20. oktobra spriedumu lietā T-141/15 Čehijas Republika/Komisija 2017. gada 4. janvārī iesniedza Čehijas Republika

(Lieta C-4/17 P)

(2017/C 063/27)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek, J. Vláčil un J. Pavliš)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas 2016. gada 20. oktobra spriedumu T-141/15 Čehijas Republika/Komisija (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), kurā Čehijas Republika lūdza atcelt Komisijas 2015. gada 16. janvāra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/103 (¹), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 53) (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), daļā, ar kuru tiek izslēgti Čehijas Republikas attiecinātie izdevumi par 2010. līdz 2012. gadu kopējā summā EUR 2 123 199,04.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to tiek izslēgti Čehijas Republikas attiecinātie izdevumi kopējā summā EUR 2 123 199,04, un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas]sūdzības pamatojumam, tās iesniedzējs norāda trīs pamatus.

Pirmais apelācijas pamats ir par Padomes 2008. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 479/2008 ⁽²⁾ par vīna tirgus kopējo organizāciju (turpmāk tekstā – “Regula 479/2008”) 11. panta pārkāpumu, jo Vispārējā tiesa, iespējams, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka šīs regulas 11. pants neattiecas uz vīnogulāju aizsardzību pret bojājumiem, ko rada dzīvnieki un/vai putni.

Otrais apelācijas pamats ir par Regulas Nr. 479/2008 5. panta 2. punkta un tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības principu pārkāpumu. Tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka Eiropas Komisija var atzīt konkrētus pasākumus par pilnībā nepieļaujamiem Eiropas Savienības finansējumā un tādēļ izslēgt no finansējuma visus izdevumus, kas radušies saistībā ar šiem pasākumiem, neskatoties uz to, ka pati Eiropas Komisija pārbaudīja šo pasākumu pieļaujamību, novērtējot atbalsta programmas sākotnējo versiju un neizvirzīja nekādus iebildumus.

Trešais apelācijas pamats ir par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta, to aplūkojot kopā ar Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 ⁽³⁾ par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu 31. pantu, ja nepieciešams, to aplūkojot kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ⁽⁴⁾ par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību 52. pantu un Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 885/2006 ⁽⁵⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu, 11. un 16. pantu, pārkāpumu. Tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētajā spriedumā konstatējot, ka Eiropas Komisija varēja izslēgt no Eiropas Savienības finansējuma izdevumus, kas atbilst tam laika posmam, kurā Čehijas Republika nevarēja izteikt savu nostāju finanšu korekciju procedūrā, kas uzsāka saistībā ar lauksaimniecību.

⁽¹⁾ OV 2015 L 16, 33. lpp.

⁽²⁾ OV 2008 L 148, 1. lpp.

⁽³⁾ OJ 2005 L 209, 1. lpp.

⁽⁴⁾ OJ 2013 L 347, 549. lpp.

⁽⁵⁾ OJ 2006 L 171, 90. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-154/14 ANKO/Eiropas Komisija 2017. gada 5. janvārī iesniedza ANKO A.E. *Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias*

(Lieta C-6/17 P)

(2017/C 063/28)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ANKO A.E. *Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias* (pārstāvis – Stavroula Paliou, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-154/14 un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai lietas izskatīšanai pēc būtības;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-154/14, apgalvojot, ka šajā spriedumā ir ietverti juridiski secinājumi, kas ir pretrunā Savienības tiesību normām.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ:

- i. pirmkārt, saistībā ar piemērojamajām materiālo tiesību normām, ņemot vērā kļūdas tiesību piemērošanā un procesuālos pārkāpumus, kas ir pieļauti pārsūdzētā sprieduma pamatojumā,
- ii. otrkārt, ciktāl tajā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā saistībā ar noteikumiem, kas prasības ietvaros reglamentē pierādījumu priekšmetu un pierādīšanas pienākumu un pretpasības ietvaros – pierādīšanas pienākuma sadalījumu.

Šajā ziņā ir izvirzīti šādi apelācijas pamati:

I. Saistībā ar kļūdām tiesību piemērošanā un procesuālajiem pārkāpumiem:

- 1) pirmais apelācijas pamats: acīmredzami nepietiekams pamatojums;
- 2) otrais apelācijas pamats: kļūdas tiesību piemērošanā un pretrunīgs pamatojums.

II. Saistībā ar kļūdām tiesību piemērošanā un noteikumiem, kas reglamentē pierādījumu priekšmetu un pierādīšanas pienākumu:

- 3) trešais apelācijas pamats: kļūdas tiesību piemērošanā saistībā ar pierādījumu priekšmetu un pierādīšanas pienākumu prasībā;
- 4) ceturtais apelācijas pamats: kļūdas tiesību piemērošanā saistībā ar pierādīšanas pienākuma sadalījumu Komisijas pretpasībā.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-155/14 ANKO/Eiropas Komisija 2017. gada 5. janvārī iesniedza ANKO A.E. *Antiprosopión, Emporíou kai Biomichanías*

(Lieta C-7/17 P)

(2017/C 063/29)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ANKO A.E. *Antiprosopión, Emporíou kai Biomichanías* (pārstāvis – *Stauroúla Palioú*, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedumu lietā T-155/14 un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai nolēmuma pēc būtības pieņemšanai;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējās tiesas 2016. gada 27. aprīļa spriedumā lietā T-155/14 ir ietverti juridiski secinājumi, kas ir pretrunā Savienības tiesību normām, un ar šo apelācijas sūdzību tā apstrīd šos secinājumus.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ:

- i. **pirmkārt**, saistībā ar piemērojamajām materiālo tiesību normām, ciktāl tajā ir pieļautas **klūdas tiesību piemērošanā un procesuāli pārkāpumi saistībā ar šī sprieduma pamatojumu**,
- ii. **otrkārt**, ciktāl tajā ir pieļautas **klūdas tiesību piemērošanā** saistībā ar noteikumiem, kas pirmajā instancē celtās prasības ietvaros reglamentē pierādījumu priekšmetu un pierādīšanas pienākumu un pretprasības ietvaros – pierādīšanas pienākuma sadalījumu.

Šajā ziņā ir izvirzīti šādi apelācijas pamati:

- I. Saistībā ar kļūdu tiesību piemērošanā un **procesuālajiem pārkāpumiem**:
 - 1) pirmais apelācijas pamats: pilnīgs pamatojuma trūkums;
 - 2) otrais apelācijas pamats: kļūda tiesību piemērošanā un pretrunīgs pamatojums.
- II. Saistībā ar kļūdu tiesību piemērošanā un noteikumiem, kas reglamentē pierādījumu priekšmetu un pierādīšanas pienākumu:
 - 3) trešais apelācijas pamats: kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar pierādījumu priekšmetu un pierādīšanas pienākumu pirmajā instancē;
 - 4) ceturtais apelācijas pamats: kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar pierādīšanas pienākuma sadalījumu Komisijas pretprasībā.

Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 10. novembra rīkojums – Eiropas Komisija/Portugāles Republika, ko atbalsta Spānijas Karaliste, Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-495/15 P) ⁽¹⁾

(2017/C 063/30)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 371, 9.11.2015.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2017. gada 13. janvāra spriedums – *Deza/ECHA*

(Lieta T-189/14) ⁽¹⁾

Pieklūve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — ECHA rīcībā esošie dokumenti, kuri ietver informāciju, kas iesniegta procedūrā saistībā ar pieteikumu atļaujai lietot vielu bis(2-etilheksil)ftalātu (DEHP) — Lēmums izpaust noteiktu informāciju, ko prasītāja uzskata par konfidenciālu — Izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību — Privātās dzīves jēdziens — Tiesības uz īpašumu — Pienākums norādīt pamatojumu

(2017/C 063/31)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Deza, a.s.* (Valašske Meziržiči, Čehijas Republika) (pārstāvis – *P. Dejl*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūru (ECHA) (pārstāvji – sākotnēji *A. Iber*, *T. Zbihlej* un *M. Heikkilä*, pārstāvji, vēlāk *M. Heikkilä*, *C. Buchanan* un *W. Broere*, pārstāvji, kuriem palīdz *M. Mašková*, advokāts)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – *F. Clotuche-Duvieusart*, *P. Ondrůšek* un *K. Talabér-Ritz*), *ClientEarth* (Londona, Apvienotā Karaliste), *European Environmental Bureau (EEB)* (Brisele, Beļģija), *Vereniging Health Care Without Harm Europe* (Reisveika, Nīderlande) (pārstāvis – *B. Kloostra*, advokāts)

Priekšmets

Par prasību atbilstoši LESD 263. pantam, kurā lūgts atcelt ECHA 2014. gada 24. janvāra lēmumus par tādas noteiktas informācijas izpaušanu, ko prasītāja iesniegusi procedūrā saistībā ar pieteikumu atļaujai lietot vielu bis(2-etilheksil)ftalātu (DEHP)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Deza, a.s.* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (ECHA) tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanas izdevumus pati;
- 4) *ClientEarth*, *European Environmental Bureau (EEB)* un *Vereniging Health Care Without Harm Europe* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 194, 24.6.2014.

Vispārējās tiesas 2017. gada 17. janvāra spriedums – QuaMa Quality Management/EUIPO – Microchip Technology (“medialbo”)

(Lieta T-225/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “medialbo” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MediaLB” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 41. panta 1. punkts — Preču zīmes nodošanas reģistrācija — Regulas Nr. 207/2009 17. panta 7. punkts

(2017/C 063/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: QuaMa Quality Management GmbH (Glashütten, Vācija) (pārstāvis – C. Russ, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – M. Fischer)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Microchip Technology, Inc. (Chandler, Arizona, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – C. Bergmann, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 19. februāra lēmumu apvienotajās lietās R 1809/2014-4 et R 1680/2014-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Microchip Technology un Alexander Bopp

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) QuaMa Quality Management GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 228, 13.7.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 24. novembra spriedums – Speciality Drinks/EUIPO – William Grant (“CLAN”)

(Lieta T-250/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “CLAN” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “CLAN MACGREGOR” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja — Ar konfliktējošajiem apzīmējumiem aptverto preču līdzība — Konkrētā sabiedrības daļa — Kritēriju savstarpējā atkarība — Grozīšanas pilnvaras — Regulas Nr. 207/2009 65. panta 3. punkts

(2017/C 063/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Speciality Drinks Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – G. Pritchard, barrister)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – M. Vuijst, A. Folliard Monguiral un M. Rajh)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *William Grant & Sons Ltd* (Dufftown, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – J. Cormack un G. Anderson, solicitors)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 5. marta lēmumu lietā R 220/2014-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *William Grant & Sons* un *Speciality Drinks*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Speciality Drinks Ltd* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 245, 27.7.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 19. janvāra spriedums – *Morgan & Morgan/EUIPO – Grupo Morgan & Morgan* (“*Morgan & Morgan*”)

(Lieta T-399/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “*Morgan & Morgan*” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “*MMG TRUST MIEMBRO DEL GRUPO MORGAN & MORGAN*” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 063/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Morgan & Morgan Srl International Insurance Brokers* (Conegliano, Itālija) (pārstāvji – F. Caricato un F. Gatti, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – J. Crespo Carrillo un C. Martini)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Grupo Morgan & Morgan* (Panama, Panama)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 7. maija lēmumu lietā R 1657/2014-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Grupo Morgan & Morgan* un *Morgan & Morgan International Insurance Brokers*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Morgan & Morgan Srl International Insurance Brokers* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 311, 21.9.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 17. janvāra spriedums – Cofely Solelec u.c./Parlaments(Lieta T-419/15) ⁽¹⁾**Publiski būvdarbu līgumi — Iepirkuma procedūra — Ēkas Konrad Adenauer Luksemburgā paplašināšana un atjaunošana — Iepirkuma procedūras atcelšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Iepirkuma līguma vērtība — Acīmredzama kļūda vērtējumā**

(2017/C 063/35)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Luksemburga), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luksemburga), Cofely Fabricom (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – S. Marx, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – L. Chrétien un M. Mraz)

Priekšmets

Prasība saskaņā ar LESD 263. pantu atcelt Eiropas Parlamenta Infrastruktūras un loģistikas ģenerāldirektorāta attiecīgi 2015. gada 29. maija un 11. jūnija vēstulēs ar atsauces Nr. D(2015) 24297 un Nr. D(2015).28116 ietvertos lēmumus, ar kuriem prasītājiem tiek paziņots par iepirkuma procedūras atcelšanu partijai Nr. 75 ar nosaukumu “Elektrība – Lieljaudas” iepirkumā INLO-D-UPIL-T-14-A04 saistībā ar Konrad Adenauer ēkas Luksemburgā (Luksemburga) paplašināšanas un atjaunošanas projektu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Cofely Solelec, Mannelli & Associés SA un Cofely Fabricom atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 337, 12.10.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 19. janvāra spriedums – Stock Polska/EUIPO – Lass & Steffen (“LUBELSKA”)(Lieta T-701/15) ⁽¹⁾**Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “LUBELSKA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “Lubeca” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Sabiedrības daļas uzmanības pakāpe — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts**

(2017/C 063/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stock Polska sp. z o.o. (Varšava, Polija) (pārstāvis – T. Gawrylczyk, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis – M. Rajh)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Lībeka, Vācija) (pārstāvis – R. Kunz Hallstein, advokāts)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2015. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1788/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Lass & Steffen Wein- und Spirituosen-Import* un *Stock Polska*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Stock Polska sp. z.o.o.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 38, 1.2.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 17. janvāra spriedums – *Netguru/EUIPO* (“NETGURU”)

(Lieta T-54/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “NETGURU” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Pamattiesību hartas 41. pants — Regulas Nr. 207/2009 75. pants — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts

(2017/C 063/37)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Netguru sp. z o.o.* (Poznaņa, Polija) (pārstāvji – sākotnēji K. Jarosiński, vēlāk T. Grzybkowski, T. Guzek, M. Jackowski, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) (pārstāve – D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2015. gada 18. decembra lēmumu lietā R 144/2015-5 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “NETGURU” kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Netguru sp. z o.o.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 111, 29.3.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 18. janvāra spriedums – Wieromiejczyk/EUIPO (“Tasty Puff”)(Lieta T-64/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Tasty Puff” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Atšķirtspējas neesamība — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 063/38)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Michał Wieromiejczyk (Pabianice, Polija) (pārstāvis – R. Rumpel, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāves – E. Śliwińska un D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2015. gada 5. novembra lēmumu lietā R 3058/2014-5 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt grafisku apzīmējumu “Tasty Puff” kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Michał Wieromiejczyk atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 111, 29.3.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 19. janvāra spriedums – Komisija/Frieberger un Vallin(Lieta T-232/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Pensijas — Civildienesta noteikumu reforma — Pensionēšanās vecuma palielināšana — Lēmums, ar kuru atteikta iegūto pensijas tiesību pārreķināšana — Ne ultra petita princips — Kļūda tiesību piemērošanā — Pienākums norādīt pamatojumu

(2017/C 063/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Berscheid un G. Gattinara)

Pārējie lietas dalībnieki: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Beļģija), Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Beļģija) (pārstāvji – J.-N. Louis un N. de Montigny, advokāti)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2016. gada 2. marta spriedumu Frieberger un Vallin/Komisija (F-3/15, EU:F:2016:26) ar mērķi šo spriedumu atcelt

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2016. gada 2. marta spriedumu Frieberger un Vallin/Komisija (F-3/15, EU:F:2016:26);

- 2) noraidīt prasību, ko lietā F- 3/15 Civildienesta tiesā iesnieguši Jürgen Frieberger un Benjamin Vallin;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz savus apelācijas tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus pats;
- 4) J. Frieberger un B. Vallin atbildina saistībā ar tiesvedību Civildienesta tiesā radušos tiesāšanās izdevumus, tostarp Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 243, 4.7.2016.

Prasība, kas celta 2016. gada 15. decembrī – MS/Komisija

(Lieta T-314/16)

(2017/C 063/40)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: MS (Castries, Francija) (pārstāves – L. Levi un M. Vandenbussche, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to

— atcelt Komisijas 2016. gada 2. februāra lēmumu, ar kuru atteikta piekļuve dokumentiem, un 2016. gada 19. aprīļa lēmumu, ar kuru šis atteikums ir apstiprināts;

— atlīdzināt no Eiropas Komisijas nepareizās rīcības izrietošo nemateriālo kaitējumu, kas novērtēts *ex aequo et bono* EUR 20 000 apmērā;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu, kurā apgalvo Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) un it īpaši tās 2. un 4. panta pārkāpumu.

Kā norāda prasītājs, lai atteiktu piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, Komisija ir atsaukusies uz diviem Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētiem izņēmumiem, proti, pirmkārt, personu privātās dzīves un neaizskaramības aizsardzību un, otrkārt, tiesvedības aizsardzību. Taču Komisija neesot pierādījusi, ka šo dokumentu izpaušana varētu kaitēt šajos dokumentos minēto personu privātās dzīves un neaizskaramības aizsardzībai. Turklāt šajos dokumentus ietverto personas datu nodošana esot absolūti nepieciešama, lai saprastu pret prasītāju izvirzītās apsūdzības. Bez šādas iespējas prasītājam netiekot nodrošināta pušu procesuālo tiesību vienlīdzība un neesot iespējas pienācīgi sagatavot aizstāvību. Savukārt piekļuve dokumentiem, kā arī tajos ietvertajiem personas datiem esot nepieciešama, pamatota un samērīga ar labas pārvaldības mērķi, tiesību uz aizstāvību aizsardzību un prasītāja tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību ievērošanu. Komisija vēl jo vairāk radot prasītāja privātās dzīves aizskārumu tāpēc, ka tā neesot godprātīgi apstrādājusi ar prasītāju saistītos personas datus.

Pakārtoti prasītājs uzsver, ka 4. pantā paredzētie izņēmumi liedz izpaust pieprasīto dokumentu tikai tad, ja šāda izpaušana nav pamatota ar sabiedrības interesēm. Viņš uzskata, ka šādas sabiedrības intereses veido pamattiesības, īpaši tiesības uz aizstāvību.

Lēmumā par pieteikuma noraidījuma apstiprināšanu Komisija esot sniegusi tikai vispārīgu pamatojumu, jo neesot paskaidrojusi, kādā ziņā daļēja piekļuve šiem dokumentiem varētu apdraudēt interesi aizsargāt tajos minēto indivīdu personas datus un privāto dzīvi.

Visbeidzot prasītājs uzskata, ka Komisijas pieļautās pretlikumības ir uzskatāmas par pārkāpumu, kura rezultātā prasītājam ir nodarīts reāls un droši zināms kaitējums.

Prasība, kas celta 2016. gada 15. decembrī – *Nf Nails In Vogue/EUIPO – Nails & Beauty* (“NAILS FACTORY”)

(Lieta T-886/16)

(2017/C 063/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nf Nails In Vogue, SL (Arganda del Rey, Spānija) (pārstāvis – L. Jáudenes Sánchez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Nails & Beauty Vertriebs GmbH (Kīle, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “NAILS FACTORY” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 528 336

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 5. oktobra lēmums lietā R 202/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu, atstājot spēkā iebildumu nodaļas lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2016. gada 12. decembrī – *Scandlines Danmark* un *Scandlines Deutschland*/Komisija**(Lieta T-890/16)**

(2017/C 063/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Scandlines Danmark ApS* (Kopenhāgena, Dānija), *Scandlines Deutschland GmbH* (Hamburga, Vācija) (pārstāve – L. Sandberg-Mørch, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 30. septembra lēmumu (apstrīdētais lēmums) par noteiktiem valsts atbalsta pasākumiem, kas piešķirti noteiktām trešajām personām saistībā ar *Fehmarn Belt Fixed Link Project* plānošanas, būvniecības un ekspluatācijas finansēšanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza desmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka iespējamā maksu pārmērīgā kompensēšana ir pastāvošs atbalsts, kas atļauts ar Būvniecības lēmumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka valsts īpašuma bezatlīdzības lietošana ir pastāvošs atbalsts, kas atļauts ar Būvniecības lēmumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka valsts galvojums attiecīgajai trešajai personai ir pastāvošs atbalsts, kas atļauts ar Plānošanas lēmumu.
4. Ceturtā pamata ietvaros ir norādīts, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka kapitāla iepludināšana ir pastāvošs atbalsts, kas atļauts ar Plānošanas lēmumu.
5. Piektajā pamatā ir teikts, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka valsts aizdevums ir pastāvošs atbalsts, kas atļauts ar Plānošanas lēmumu.
6. Sestajā pamatā ir norādīts, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka valsts atbalsts, kas pārsniedz Plānošanas lēmumā norādīto apmēru, ir pastāvošs atbalsts.
7. Septītā pamata ietvaros tiek norādīts, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka nodokļu priekšrocības ir pastāvošs atbalsts, kas atļauts ar Plānošanas lēmumu.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka apstrīdētie atbalsta pasākumi plānošanas posmam ir tikuši atļauti ar Būvniecības lēmumu.
9. Devītajā pamatā ir teikts, ka Komisija nav izpildījusi tās pienākumu uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru.
10. Desmitā pamata ietvaros tiek norādīts, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.

Prasība, kas celta 2016. gada 12. decembrī – *Scandlines Danmark* un *Scandlines Deutschland*/Komisija**(Lieta T-891/16)**

(2017/C 063/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Scandlines Danmark ApS* (Kopenhāgena, Dānija), *Scandlines Deutschland GmbH* (Hamburga, Vācija) (pārstāve – L. Sandberg-Mørch, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt, ka atbildētāja prettiesiski nav rīkojusies, kā tas paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 265. pantā, jo tā nav paudusi savu nostāju par prasītāju 2014. gada 5. jūnija sūdzību saistībā ar valsts atbalstu, kas piešķirts *Fehmarn Belt Fixed Link* finansēšanai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus izdevumus, tostarp prasītāju procesuālos izdevumus, pat ja pēc prasības celšanas Komisija rīkojas, tādejādi Tiesas ieskatā novēršot nepieciešamību pieņemt nolēmumu, vai ja Tiesa prasību noraida kā nepieņemamu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav rīkojusies LESD 265. panta izpratnē saistībā ar valsts atbalsta kā iespējamās pārmērīgas kompensācijas piešķiršanu, kas ietverta nekomerciālu dzelzceļa pārvadājumu maksās, kas jāmaksā Dānijas valsts dzelzceļa operatoram DSB attiecīgajai trešajai personai par *Fixed Link* izmantošanu (būvniecības posms).
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav rīkojusies LESD 265. panta izpratnē saistībā ar valsts atbalsta kā valsts īpašuma bezatlīdzības izmantošanas piešķiršanu attiecīgajai trešajai personai *Fixed Link* (būvniecības posms) būvniecībai.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav rīkojusies LESD 265. panta izpratnē saistībā ar valsts atbalsta kā valsts galvojuma piešķiršanu attiecīgajai trešajai personai, jo tas nebija atļauts ar Plānošanas lēmumu (plānošanas posms).
4. Ceturtajā pamatā ir norādīts, ka Komisija nav rīkojusies LESD 265. panta izpratnē saistībā ar valsts atbalsta kā kapitāla iepludināšanu attiecīgajā trešajā personā, pārsniedzot Plānošanas lēmumā (plānošanas posms) noteiktos apmērus.
5. Piektā pamata ietvaros ir norādīts, ka Komisija nav rīkojusies LESD 265. panta izpratnē saistībā ar valsts atbalsta kā valsts aizdevuma piešķiršanu attiecīgajām trešajām personām, jo Plānošanas lēmumā (plānošanas posms) bija atļauts piešķirt tikai valsts galvojumus.
6. Ar sesto pamatu tiek norādīts, ka Komisija nav rīkojusies LESD 265. panta izpratnē saistībā ar valsts atbalsta kā valsts aizdevuma piešķiršanu attiecīgajām trešajām personām, pārsniedzot Plānošanas lēmumā (plānošanas posms) paredzēto budžetu.

7. Septītajā pamatā ir apgalvots, ka Komisija nav rīkojusies LESD 265. panta izpratnē saistībā ar valsts atbalsta kā Plānošanas lēmumā (plānošanas posms) neatļautu nodokļu priekšrocību piešķiršanu attiecīgajām trešajām personām.

Prasība, kas celta 2016. gada 21. decembrī – Labiri/EESK un Reģionu komiteja

(Lieta T-904/16)

(2017/C 063/44)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Vassiliki Labiri* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – *J.-N. Louis* un *N. De Montigny*, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, Eiropas Savienības Reģionu komiteja

Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt Reģionu komitejas ģenerālsēdētāra 2016. gada 11. maija lēmumu par prasītājas pārcelšanu administratores amatā Tulkotājas direkcijā, izpildot izlīgumu lietā F-33/15;
- atzīt, ka EESK ir vainīga pilnvaru nepareizā izmantošanā un nav izpildījusi savu lojalitātes pienākumu pret prasītāju, apzināti maldinot viņu par 2016. gada 4. februārī starp lietas dalībniekiem panāktās vienošanās tvērumu;
- piespriest EESK un Reģionu komitejai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 266. panta pārkāpums, jo apstrīdētais lēmums esot ticis pieņemts, acīmredzami pārkāpjot lietā F-33/15 *Labiri/EESK* panākto izlīgumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota pilnvaru nepareiza izmantošana, jo prasītāja esot apzināti maldināta par lietas dalībnieku noslēgtās vienošanās tvērumu un konkrētāk par vienošanās noteikumu interpretāciju abu komiteju izpratnē.

Prasība, kas celta 2016. gada 22. decembrī – Schwenk Zement/Komisija

(Lieta T-907/16)

(2017/C 063/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Schwenk Zement KG* (Ulma, Vācija) (pārstāvji – *U. Soltész*, *M. Raible* un *G. Wecker*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība par tiesību akta atcelšanu ir vērsta pret Komisijas 2016. gada 10. oktobra Lēmumu C (2016) 6591, *final* (lieta M.7878 – *HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia* (OV 2016, C 374, 1. lpp.)).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 1. panta, šajā gadījumā lasot kopā ar Komisijas konsolidētā jurisdikcijas paziņojuma saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 139/2004 (turpmāk tekstā – “konsolidētais jurisdikcijas paziņojums”) 147. punktu, pārkāpums.

Pirmā prasības pamata ietvaros prasītāja norāda, ka Komisijas kompetencē neietilpa veikt apstrīdētās apvienošanās pārbaudi. Proti, ja prasītāja nebūtu atzīta par attiecīgo uzņēmumu – kas tā arī ir – tad Regulas (EK) Nr. 139/2004 1. pantā paredzētie apgrozījuma limiti nebūtu sasniegti.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots pamatojuma trūkums.

Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka Komisija gan ir norādījusi uz konsolidētā jurisdikcijas paziņojuma 147. punktā minēto izņēmumu, taču tā neesot pierādījusi, ka tik tiešām ir izpildīti tā piemērošanas nosacījumi.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 22. decembrī – RRTec/EUIPO – Mobotec (“RROFA”)

(Lieta T-912/16)

(2017/C 063/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: RRTec sp. z o.o. (Gliwice, Polija) (pārstāvis – T. Gawrylczyk, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Mobotec AB (Gēteborga, Zviedrija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “RROFA” – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 699 534

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 5. oktobra lēmums lietā R 2392/2015-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 23. decembrī – Fininvest un Berlusconi/ECB

(Lieta T-913/16)

(2017/C 063/47)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)* (Roma, Itālija), *Silvio Berlusconi* (Roma) (pārstāvji – *R. Vaccarella, A. Di Porto, M. Carpinelli un A. Saccucci*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Eiropas Centrālās bankas 2016. gada 25. oktobra lēmumu, kurā nolemts “iebilst pret to, ka ieguvēji iegūst būtisku līdzdalību Mērķsabiedrībā”;
- piespriest Eiropas Centrālajai bankai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par lēmumu (ECB/SSM/20016-7LVZJ6XRIE7VNZ4UBX81/4), kas 2016. gada 25. oktobrī Eiropas Centrālajā bankā pieņemts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvas 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.) (turpmāk tekstā – “CRD IV”), 22. un 23. pantu, Padomes 2013. gada 15. oktobra Regulas (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.) [(turpmāk tekstā – “VUM regula)], 1. panta 5. punktu, 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 15. panta 3. punktu, Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 16. aprīļa Regulas (ES) Nr. 468/2014, ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (OV 2014, L 141, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “VUM pamatregula”) 87. pantu, kā arī Itālijas [*Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia* (Banku un kredītiestāžu darbības likumu konsolidētā redakcija)] 19., 22. un 25. pantu un ar kuru Centrālā banka iebilda pret to, ka *Finanziaria d'investimento Fininvest SpA* iegūst būtisku līdzdalību kredītiestādē (mērķsabiedrībā).

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trijās kopās sagrupētus astoņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot kļūdaini piemēroti CRD IV 22. un 23. pants, pārkāpti VUM regulas 1. panta 5. punkts, 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 15. pants un VUM pamatregulas 86. un 87. pants, tostarp saistībā ar LES 4. panta 1. punktu, 5. panta 2. punktu un 13. panta 2. punktu un LESD 127. panta 6. punktu, kā arī esot nepareizi izmantotas pilnvaras.
 2. Ar pakārtoto otro pamatu tiek apgalvots, ka, CRD IV paplašināti piemērojot šīs lietas apstākļiem, esot pārkāpts atvasināto tiesību aktu atpakaļejoša spēka neesamības vispārējais princips.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts gan tiesiskās noteiktības princips, gan princips, ka *res judicata* spēku ir ieguvis *Consiglio di Stato* [Valsts Padome, Itālija] 2016. gada 3. marta galīgais spriedums Nr. 882, kurā ir nopriests par to, kādas tiesiskas sekas ir apvienošanās atļaujai, ko Itālijas Banka devusi jautājumā par *Fininvest* līdzdalību mērķsabiedrībā.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka šī pirmā pamatu kopa tiek vērsta pret pašu apstrīdētā lēmuma pamatojumu, proti, tiek iebilsts, ka ECB veiktā CRD IV interpretācija esot juridiski kļūdaina un prettiesiski paplašinot konkrētās pilnvaras, kas tai piešķirtas VUM regulā un VUM pamatregulā, kā arī esot pretrunā tam, kas jautājumā par līdzdalību mērķsabiedrībā jau ar *res judicata* spēku nopriests valsts līmenī ar *Consiglio di Stato* 2016. gada 3. marta galīgo spriedumu.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti VUM regulas 4. panta 3. punkts, CRD IV 23. panta 1. un 4. punkts, kā arī vispārējie tiesiskuma, tiesiskās noteiktības un iestāžu rīcības paredzamības principi saistībā ar to, kā ECB piemēro transponējošos valsts tiesību aktus, un ka, uzskatīdama, ka pret prasītājiem var atsaukties uz *Guidelines for the prudential assessment of acquisitions and increases in holdings in the financial sector required by Directive 2007/44/EC* [Pamatnostādnes piesardzīgam novērtējumam par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu iestādēs, kas prasīta ar Direktīvu 2007/44], kuras 2008. gadā pieņēmušas CEBS, CESR un CEIOPS komitejas, ECB esot pārkāpusi vispārējos tiesiskuma un tiesiskās noteiktības principus.
 5. Ar pakārtoto piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti būtiski procedūras noteikumi, jo neesot nedz veikta izpēte, nedz sniegts pamatojums saistībā ar kritēriju par “potenciālā ieguvēja iespējamo ietekmi uz minēto kredītiestādi” (CRD IV 23. panta 1. punkts).
 6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti gan vispārējais samērīguma princips, jo apstrīdētais lēmums būtībā radot tādas tiesiskās sekas, kas iestājas atsavināšanas pasākumam, ar kuru tiek noteikta ievērojamas līdzdalības kapitālā piespiedu pārdošana, gan ES Pamattiesību hartas 16. un 17. pants, kā arī tiem atbilstošie no Eiropas Cilvēktiesību [un pamatbrīvību aizsardzības] konvencijas un dalībvalstīm kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām izrietošie Eiropas Savienības tiesību vispārējie principi.
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka šī otrā pamatu kopa attiecas uz ECB veikto vērtējumu un tiek vērsta gan pret ECB veikto valsts tiesību aktu izklāstu, gan to, ka nav izvērtēts kritērijs par “potenciālā ieguvēja iespējamo ietekmi uz minēto kredītiestādi” un samērīguma principa neievērošana prudenciālās uzraudzības jomā.
- Savukārt trešā pamatu kopa ir veltīta virknei smagu procesuālu pārkāpumu, kuru dēļ ECB uzraudzības procedūra un galīgais lēmums neesot spēkā.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz aizstāvību, kas ir “pilnībā jāievēro” (VUM regulas 22. panta 2. punkts un VUM pamatregulas 32. panta 1. punkts), un Pamattiesību hartas 41. pantā noteiktās tiesības uz labu pārvaldību, jo piekļuve lietas materiāliem esot bijusi dota novēloti un neesot bijis iespējams uzzināt tā ECB akta saturu, uz kura pamata bija uzsākta atļaujas procedūra. Tiek apgalvots arī, ka esot kļūdaini piemēroti VUM pamatregulas 32. panta 1. un 5. punkts.

8. Ar astoto pamatu, balstoties uz LESD 277. pantu, tiek apgalvots, ka esot prettiesisks VUM pamatregulas 31. panta 3. punkts, jo tajā ir pārkāptas Pamattiesību hartas 41. pantā garantētās tiesības uz aizstāvību un atbilstošie no dalībvalstīm kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām izrietošie vispārējie tiesību principi.

Prasība, kas celta 2017. gada 3. janvārī – J.M.-E.V. e hijos/EUIPO – Masi (“MASSI”)

(Lieta T-2/17)

(2017/C 063/48)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: J.M. E.V. e hijos, SRL (Granollers, Spānija) (pārstāvji – M. Ceballos Rodríguez un J. Güell Serra, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Alberto Masi (Milāna, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MASSI” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 414 086

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 4. oktobra lēmums lietā R 793/2015-1 (kurā grozījumi izdarīti ar 2016. gada 3. novembra lēmumu)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt Alberto Masi iesniegto pieteikumu par Eiropas Savienības preču zīmes “MASSI” reģistrācijas Nr. 414086 attiecībā uz 12. klasi atzīšanu par spēkā neesošu;
- piespriest EUIPO, kā arī otram procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniekam gadījumā, ja viņš iestātos lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 56. panta 3. punkta (*res judicata* principa) pārkāpums;
 - Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkta kopsakarā ar 8. panta 2. punkta c) apakšpunktu nepiemērošana.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 4. janvārī – *Equivalenza Manufactory*/EUIPO – *ITM Entreprises* (“BLACK LABEL BY EQUIVALENZA”)

(Lieta T-6/17)

(2017/C 063/49)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Equivalenza Manufactory, SL* (Barselona, Spānija) (pārstāvji – G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal un E. Armero Lavie, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *ITM Entreprises SA* (Parīze, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “BLACK LABEL BY EQUIVALENZA” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 576 616

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 11. oktobra lēmums lietā R 690/2016-2

Prasītājas prasījumi:

- pieņemt nolēmumu apmierināt šo prasību un tādējādi – atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO kā atbildētājam un attiecīgajā gadījumā – personai, kas iestājusies lietā, *ITM Entreprises* – atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 5. janvārī – *John Mills*/EUIPO – *Jerome Alexander Consulting* (“MINERAL MAGIC”)

(Lieta T-7/17)

(2017/C 063/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *John Mills Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – S. Malynicz, QC)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Jerome Alexander Consulting Corp.* (Surfside, Florida, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MINERAL MAGIC” – ES preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 12 151 379

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 5. oktobra lēmums lietā R 2087/2015-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieci segt pašiem savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 3. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 5. janvārī – Golden Balls/EUIPO – Intra-Press (“GOLDEN BALLS”)

(Lieta T-8/17)

(2017/C 063/51)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Golden Balls Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – M. Edenborough, QC, M. Hawkins, Solicitor, un T. Dolde, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Intra-Press (Boulogne Billancourt, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “GOLDEN BALLS” – reģistrācijas pieteikums Nr. 6 036 503

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 30. septembra lēmums lietā R 1962/2015-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2016. gada 11. janvārī – Mellifera/Komisija**(Lieta T-12/17)**

(2017/C 063/52)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Vācija) (pārstāvis – A. Willand, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2016. gada 8. novembra Lēmumu Ares (2016) 6306335, ko prasītāja ir saņēmusi 2016. gada 11. novembrī;
- uzdot Komisijai no jauna lemt par to, vai ir pamatots prasītājas pieprasījums veikt Īstenošanas Regulas (ES) 2016/1096 attiecībā uz glifosāta apstiprinājuma pagarināšanu iekšēju pārskatīšanu;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ 10. panta 1. punkts kopsakarā ar 2. panta 1. punkta g) apakšpunktu un ar Orhūsas konvenciju ⁽²⁾.

Prasītāja pirmajā pamatā apgalvo, ka darbīgās vielas glifosāta apstiprinājuma pagarinājums ir administratīvais akts, kas var tikt pārskatīts Regulas (EK) Nr. 1367/2006 10. panta 1. punktā paredzētajā procesā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1107/2009 ⁽³⁾ 17. pants.

Prasītāja apgalvo, ka Komisijai nav bijušas pilnvaras pagarināt darbīgās vielas glifosāta apstiprinājumu atbilstoši iepriekš minētajam noteikumam, jo šī norma šajā lietā vispār nav bijusi piemērojama.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.).

⁽²⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (UNECE) Konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 12. janvārī – Europa Terra Nostra/Parlaments**(Lieta T-13/17)**

(2017/C 063/53)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Europa Terra Nostra e.V. (Berlīne, Vācija) (pārstāvis – P. Richter, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atcelt atbildētāja 2016. gada 12. decembra Lēmuma (FINS-2017-30) par priekšfinansējuma samazināšanu līdz 33 % no noteiktās maksimālās summas, kā arī par rīkojumu noteikt garantiju;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: līgumu, kā arī to īstenošanā piemērojamo tiesību normu pārkāpums

- Prasītājs norāda, ka saskaņā ar Regulas (ES, EURATOM) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ 134. panta 2. punktu, kā arī ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 ⁽²⁾ 206. panta 1. punktu mazas vērtības dotāciju gadījumā garantijas vispār nedrīkstētu pieprasīt.
- Turklāt nepastāvot atbildētāja nodrošinājuma interese, jo pret “Alliance for Peace and Freedom” (turpmāk tekstā – “APF”) vērstajam revīzijas pieprasījumam neesot nekādas nozīmes un tas acīmredzami ir nepamatots.
- Turklāt atbildētājs pret APF uzsāko revīzijas procedūru vairāk nekā pusgada garumā apzināti esot novilcinājis un līdz ar to pats radījis apgalvoto vajadzību pēc nodrošinājuma.
- Tālāk pasākumi esot nesamērīgi, jo prasītājs nespējot sniegt nodrošinājumu, un viņam finansiālā atbalsta nepiešķiršanas dēļ draudot ekonomiskās eksistences beigas, kas radot politiskās konkurences izkropļojumu. Tā, savukārt, esot nopietna iejaukšanās prasītāja pamattiesībās uz vārda un biedrošanās brīvību (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. un 12. pants).

2. Otrais pamats: rīcības brīvības ļaunprātīga izmantošana

Prasītājs arī norāda uz atbildētāja rīcības brīvības ļaunprātīgu izmantošanu. Viņš uzskata, ka atbildētāja pieņemto pasākumu gadījumā runa ir tikai un vienīgi par politiski motivētām darbībām, lai sev nevēlamai politiskajai partijai, ieskaitot tai piederīgu nodibinājumu, atņemtu finansiālu atbalstu un tādējādi manipulētu ar politisku konkurenci Savienībā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV 2012, L 298, 1. lpp.)

⁽²⁾ Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV 2012, L 362, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2017. gada 12. janvārī – Landesbank Baden-Württemberg/SRB

(Lieta T-14/17)

(2017/C 063/54)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Landesbank Baden-Württemberg (Štutgarte, Vācija) (pārstāvji – H. Berger un K. Rübsamen, advokāti)

Atbildētājs: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2016. gada 15. aprīļa Lēmumu par *ex ante* iemaksām vienota noregulējuma fondā 2016. gadā (SRB/ES/SRF/2016/06) un Vienotā noregulējuma valdes 2016. gada 20. maija Lēmumu par *ex ante* iemaksu vienoto noregulējumā fondā 2016. gadā pielāgošanu, papildinot valdes 2016. gada 15. aprīļa lēmumu par *ex ante* iemaksām vienota noregulējuma fondā 2016. gadā (SRB/ES/SRF/2016/13), ciktāl apstrīdētie lēmumi attiecas uz prasītājas iemaksām;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats – LESD 296. panta 2. punkta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta 1. punkta un 2. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, nepietiekami pamatojot apstrīdētos lēmumus.
2. Otrais pamats – tiesību tikt uzklusītam pārkāpums atbilstoši Hartas 41. panta 1. punktam un 2. punkta a) apakšpunktam, neuzklusot prasītāju pirms apstrīdēto lēmumu pieņemšanas.
3. Trešais pamats – Direktīvas 2014/59/ES⁽¹⁾ 103. panta 7. punkta h) apakšpunkta, Regulas (ES) Nr. 575/2013⁽²⁾ 113. panta 7. punkta, Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/63⁽³⁾ 6. panta 5. punkta pirmā teikuma, Hartas 16. un 20. panta un samērīguma principa pārkāpums, piemērojot IPS (*Institutional Protection Scheme* [Institucionālās aizsardzības shēma]) indikatoram reizinātāju 0,556.

Trešā prasības pamata ietvaros prasītāja iebilst, ka atbildētājs tai nav pilnībā piemērojis IPS indikatoru. Institucionālās aizsardzības shēmas aizsargājošā iedarbība pastāvot visām dalībniecēm iestādēm aptveroši un vienlīdzīgi. Iestāžu diferencēšana IPS indikatora kontekstā esot pretēja sistēmai un patvaļīga. Arī prasītājas iekļaušana iestāžu grupā ar lielāko riska profilu esot acīmredzami nepamatota un patvaļīga.

4. Ceturtais pamats – Hartas 16. panta un samērīguma principa pārkāpums, piemērojot riska pielāgošanas reizinātāju

Turpinājumā prasītāja balstās uz to, ka valde ir pārkāpusi tās brīvību veikt uzņēmējdarbību un samērīguma principu, aprēķinot riska pielāgošanas reizinātājus, kas neatbilda prasītājas riska profilam, kas salīdzinājumā ar citām iestādēm ir labāks par vidusmēru.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2014. gada 21. oktobra Deleģētā regula (ES) 2015/63, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.)

Prasība, kas celta 2017. gada 6. janvārī – Mitrakos/EUIPO – Belasco Baquedano (“YAMAS”)**(Lieta T-15/17)**

(2017/C 063/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Dimitrios Mitrakos (Palao Faliro, Grieķija) (pārstāvis – D. Bakopanou, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Juan Ignacio Belasco Baquedano (Viana, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “YAMAS” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 645 478

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 11. oktobra lēmums lietā R 532/2016-2

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, kā arī iebildumu nodaļas lēmumu, kurš tika pieņemts pirms apstrīdētā lēmuma;
- noraidīt iebildumus un atļaut reģistrēt reģistrācijai pieteikto preču zīmi;
- piespriest EUIPO un/vai otram procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniekam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 13. janvārī – APF/Parlaments**(Lieta T-16/17)**

(2017/C 063/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alliance for Peace and Freedom (APF) (Brisele, Beļģija) (pārstāvis –P. Richter, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētāja 2016. gada 12. decembra lēmuma (Nr. FINS-2017–15) I.4.1. punktu, kas attiecas uz priekšfinansējuma summas samazināšanu līdz 33 % no noteiktās maksimālās summas, kā arī rīkojumu par nodrošinājuma sniegšanu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-13/17 *Europa Terra Nostra*/Parlaments izvirzītajiem prasības pamatiem.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. janvārī – Rintisch/EUIPO – Compagnie laitière européenne (“PROTICURD”)**(Lieta T-25/17)**

(2017/C 063/57)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Bernhard Rintisch (Bottrop, Vācija) (pārstāvis – A. Dreyer, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Compagnie laitière européenne SA (Condé Sur Vire, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiskas preču zīmes “PROTICURD” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību Nr. 981 041

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 8. novembra lēmums lietā R 247/2016-4

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV